

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Solvay przeciwko Komisji(Sprawa T-57/01) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek sody we Wspólnocie (z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii) — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 82 WE — Porozumienia w sprawie dostaw zawierane na zbyt długi okres — Upust lojalnościowy — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Rozsądny termin — Istotne wymogi proceduralne — Właściwy rynek geograficzny — Istnienie pozycji dominującej — Nadużywanie pozycji dominującej — Prawo dostępu do akt — Grzywna — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Okoliczności łagodzące)

(2010/C 37/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solvay SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Simont, P.-A. Foirers, G. Block, F. Louis i A. Vallery, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i J. Currall, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Coutrelis)

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 82 [WE] (sprawa COMP/33.133 — C: Soda amoniakalna — Solvay) (Dz.U. 2003, L 10, s. 10), a tytułem żądania ewentualnego — wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Kwota grzywny nałożonej na Solvay SA w art. 2 decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 82 [WE] (sprawa COMP/33.133 — C: Soda amoniakalna — Solvay) zostaje ustalona na 19 mln EUR.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Skarżąca pokrywa własne koszty oraz 95 % kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.

- 4) Komisja pokrywa 5 % własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 2.6.2001.**Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Solvay przeciwko Komisji**(Sprawa T-58/01) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek sody we Wspólnocie — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Porozumienie gwarantujące przedsiębiorstwu minimalną wyrażoną w tonach wielkość sprzedaży w państwie członkowskim oraz zakup ilości niezbędnych do osiągnięcia owej minimalnej wyrażonej w tonach wielkości — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Rozsądny termin — Istotne wymogi proceduralne — Wpływ na handel między państwami członkowskimi — Prawo dostępu do akt — Grzywna — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające i łagodzące)

(2010/C 37/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solvay SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Simont, P.-A. Foirers, G. Block, F. Louis i A. Vallery, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i J. Currall, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Coutrelis)

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/5/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/33.133 — B: Soda amoniakalna — Solvay, CFK) (Dz.U. 2003, L 10, s. 1), a tytułem żądania ewentualnego — wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji 2003/5/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/33.133 — B: Soda amoniakalna — Solvay, CFK) w zakresie, w jakim stanowi on, że Solvay SA naruszyła w 1990 r. przepis art. 81 WE.